

ROMÂNIA

TRIBUNALUL BRAȘOV
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE
CONTENCIOS ADMINISTRATIV

SENTINȚA CIVILĂ Nr. 432/2009

DOSAR CIVIL NR. 1009/2009

Ședința publică de la 13.05.2009

Completul compus din:

PREȘEDINTE: [Nume]

GREFIER: [Nume]

Pentru azi, fiind amânată pronunțarea asupra cererii formulate în baza legii contenciosului fiscal formulată de reclamanta S.C. [Nume]

S.R.L. în contradictoriu cu intimații **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI BRAȘOV și DIRECȚIA REGIONALĂ PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE BRAȘOV**, având ca obiect „**anulare act de control taxe și impozite**”.

La apelul nominal făcut în ședința publică, la pronunțare se constată lipsa părților.

Procedura este legal îndeplinită.

Dezbaterile asupra cererii au avut loc în ședința publică din data de **29.04.2009**, când părțile prezente au pus concluzii în sensul celor consemnate în încheierea de ședință din aceea zi, care face parte integrantă din prezenta, iar instanța, pentru a da posibilitatea contestatoarei de sepună concluzii scrise în temeiul art. 146 Cod procedură civilă a amânat pronunțarea pentru data de 06.05.2009, iar apoi, din lipsă de timp pentru deliberare, din lipsă de timp pentru deliberare, raportat la dispozițiile art. 260 alin. 1 Cod procedură civilă a amânat pronunțarea pentru data de **13.05.2009**.

S-a făcut referatul cauzei după care:

TRIBUNALUL:

Constată că prin acțiunea în contencios administrativ înregistrată la această instanță sub nr. de mai sus, reclamanta S.C. [Nume] în contradictoriu cu Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Brașov a solicitat anularea deciziei nr. [Nume] prin care s-a soluționat contestația formulată împotriva deciziei nr. [Nume] și suspendarea executării deciziei atacate.

În motivarea acțiunii se arată că solicită suspendarea executării deciziei atacate de urgență, având în vedere faptul că în baza deciziei atacate a fost emisă

somația : în dosarul de executare nr. , fiind astfel începute formele de executare silită, ceea ce îi pune practic în imposibilitate de a-și desfășura activitățile curente, specifice obiectului de activitate, poprirea conturilor societății conducând la paralizia activității și la intrarea în imposibilitate de plată. Reclamanta susține că atât decizia cât și procesul verbal de control se întemeiază pe prevederile Legii nr. 141/1991 și HG nr. 114/2001, însă aceste prevederi legale au fost abrogate prin nou cod vamal al României din anul 2006, care se completează cu dispozițiile Codului vamal comunitar aprobat prin regulamentul nr. 2545/1992 și Regulamentul nr. 2913/1001, ceea ce lovește cu nulitate absolută actele atacate.

Se mai arată că în aceste condiții nu s-a născut o datorie vamală.

Reclamanta mai susține în considerente că certificatele de origine Eur 1 au fost emise de Autoritatea Vamală Germană în baza dispozițiilor art. 110 și următoarele din Codul Vamal Comunitar, potrivit acestor dispoziții autoritățile germane sunt răspunzătoare pentru valorificarea originii mărfii, eliberarea certificatelor de origine EURO 1 realizându-se în baza unei documentații depuse de exportatorul german la autoritățile vamale germane.

Certificatele de origine Euro 1 nu au fost anulate în mod expres de Autoritatea Vamală Germană. Din adresa acestei autorități înregistrată la A.N.V. din România sub nr. reiese faptul că o serie de mărfuri erau originare din C.E., fără a se face însă vorbire de valabilitatea certificatelor de origine emise pentru aceste mărfuri.

Se arată că declarația vamală de import și acordarea pretențiilor tarifare. Respectiv taxe vamale au avut la bază certificatele de origine Euro 1 a căror valabilitate nu a fost anulată, fapt pentru care nu sunt îndeplinite cerințele legale pentru anularea beneficiilor tarifare și pentru recalcularea drepturilor de import.

Declarația vamală în detaliu s-a în întocmit de către societate, în calitate de importator cu bună – credință, în baza documentelor furnizate de către exportator și de Autoritatea Vamală Germană, documentație a căror legalitate nu a fost contestată la acel moment.

Potrivit art. 223 alin. 2 datoria vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale în cazul său a noii declarații vamale, respectiv data emiterii deciziei de regularizare, astfel că în mod eronat s-au calculat dobânzi, majorări și penalități de întârziere, în condițiile în care societatea a fost de bună – credință, neputându-i-se imputa vreo culpă în sustragere de la plata drepturilor de import importate.

Reclamanta susține că prin decizia contestată nu au fost avut în vedere apărările privind înscrierea în evidența caritabilă a datoriei vamale născute ca urmare a procesului verbal de control.

Prin acest sens, consideră că sunt suficiente dispozițiile art. 243 alin. 2 lit. b coroborat cu art. 243 alin. 3, respectiv înscrierea în evidența contabilă nu mai este posibilă datorită faptului că se află în prezența unei erori în baza căreia a

fost stabilit regimul vamal preferențial, eroarea constând în eliberarea de către autoritățile vamale a unui certificat incorect.

În drept, s-au invocat prevederile Legii nr. 544/2004, Codul Vamal Comunitar aprobat și prin Regulamentul nr. 2454/1993 și Regulamentul nr. 2913/1992, Legea nr. 141/1997 și Regulamentul Vamal aprobat prin H.G. nr. 1114/2001.

În probațiune s-au depus înscrisuri, s-a administrat proba cu interogatoriul intimatelor (fila 192 – 197 dosar).

Intimata D.G.F.P. Brașov a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii pe considerent că contestatoarea solicită suspendarea executării Deciziei fără a se îndrepta și împotriva actelor administrative emise de către Direcția Regională pentru Accize și operațiuni Vamale Brașov, acte prin care au fost stabilite numele de plată și în baza cărora s-a început urmărirea silită.

Cu privire la cererea de suspendare se arată de către intimată că instanța de judecată urmează să stabilească quantumul cauțiunii % din suma contestată, urmând a se analiza și celelalte cerințe ale legii, respectiv caz bine justificat și prevenirea unei pagube iminente, aspecte care nu au fost dovedite.

În ceea ce privește fondul cauzei se arată că reclamanta a fost supusă unui control vamal prin care au fost verificate un număr de operațiuni de import efectuate de către societate în perioada prin care au fost importate obiectele de iluminat pentru care societatea a beneficiat de preferințe tarifare, respectiv acceptare la plata taxelor unde în baza certificatelor de origine și a declarațiilor înscrise pe facturile externe provenind de la exportatorul german.

Pentru a stabili corectitudinea și legalitatea acordării preferințelor tarifare, ANV a transmis spre verificare la Autoritatea Vamală din Germania, certificatele de origine EUR 1 și în urma efectuării verificărilor s-a transmis ANV prin adresa nr. următoarele constatări: „În urma verificărilor efectuate în țara de export a mărfurilor de origine și facturilor aferente declarațiilor vamale s-a constatat că mărfurile acoperite de acestea nu sunt originare din U.E., ca urmare nu pot beneficia de tratament tarifar preferențial”.

Urmare a acestui răspuns, organele vamale au constatat că încălcarea art. 107 indice 1 din Regulamentul pentru aplicarea Codului Vamal al României aprobat prin HG nr. 1114/2001, constatând că a luat naștere o datorie vamală conform art. 141 din legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României care se stinge conform art. 165 din aceeași lege.

În apărare se arată că acordarea regimului tarifar preferențial s-a făcut la cererea petentei și pe propria răspundere a acesteia, prin prezentarea facturilor externe și a certificatelor EUR 1, în conformitate cu prevederile art. 16, 17, 21 din Protocolul din , referitor la definirea noțiunii de „produse tarifare”, anexă la Acordul european, instituind o asociere între România pe de o

parte și Comunitățile Europene și Statele membre ale acestora pe de altă parte, ratificat prin O.U.G. nr. 192/2001.

În conformitate cu prevederile art. 105, 106 din H.G. nr. 1114/2001, ANV a transmis spre verificare de Autoritatea Vamală Germană, organism abilitat în verifica valabilitatea deciziilor, certificatele de origine AUR 1 nr. [redacted] și facturile externe nr. [redacted].

Pentru ca o marfă să beneficieze la importul în România de preferințe tarifare, aceasta trebuie să îndeplinească criteriile de origine stabilite de Protocol, referitoare la definirea noțiunii de „produse originare”. Anexa la Acordul european și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, aprobată prin Legea nr. 151/2002.

Prin invalidarea certificatelor de origine EUR 1 și facturilor externe mai sus indicate s-a constatat că acordarea regimului preferențial a fost neîntemeiată, astfel încât autoritatea vamală a luat în mod legal măsuri pentru recuperarea datoriei vamale.

Potrivit art. 141 alin. 1 și 2 din legea nr. 141/1997 privind Ordinul Vamal al României obligația de plată a datoriei vamale revine titularului operațiunii, respectiv S.R.L.

Totodată conform art. 40 din Regulamentul de aplicare a Codului Vamal aprobat prin HG nr. 1114/2001 se precizează că D.V.D. semnată de importator de exportator sau reprezentantul acestuia are valoarea unei declarații pe proprie răspundere a acestuia în ce privește exactitatea datelor înscrise în declarația vamală, autenticitatea documentelor anexate, la declarația vamală, plasarea mărfurilor regimul solicitat.

Intimata arată că în mod legal au stabilit organele vamale prin procesul verbal de control diferite de drepturi vamale, reprezentând taxe vamale [redacted] TVA în sumă de [redacted] lei și comision vamal în sumă de [redacted] lei.

În ce privește motivația pârâtei cu privire la faptul că emiterea procesului verbal de control și a deciziei de regularizare a situației trebuie că aibă ca temei legal actualele dispoziții aplicabile, respectiv noul Cod vamal aprobat prin Legea nr. 86/2006 și Regulamentul de Aplicare aprobat prin HG nr. 707/2006 se arată că potrivit art. 248 din Legea nr. 86/2006 „operațiunile vamale inițiale sub regimul prevăzut de reglementările vamale anterioare intrării în vigoare a prezentului cod se realizează potrivit acelor reglementări.

Dobânzile și penalitățile de întârziere în sumă totală [redacted] lei acestea au fost calculate asupra diferențelor de drepturi vamale stabilite suplimentar în conformitate cu prevederile art. 115, 116 din O.G. nr. 92/2003.

În probațiune, intimata D.G.F.P. Brașov a depus la dosar copia deciziei nr. [redacted] și alte înscrisuri avute în vedere cu ocazia soluționării contestației filele 54 – 114 din dosar.

Intimata Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Brașov a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii, arătând în considerente că obiectul controlului efectuat în perioada [redacted] la societatea contestatoare l-a constituit verificarea operațiunilor efectuate de către societate în conformitate cu adresa ANV București, privind originea mărfurilor importate.

Din verificările efectuate au rezultat următoarele constatări: în perioada [redacted] societatea contestatoare a efectuat un număr de operațiuni de import prin care au fost indigerate lămpi încadrate la codul tarifar [redacted], respectiv taxa vamală acceptată.

În urma verificărilor efectuate în țară de export a mărfurilor, respectiv Germania, a certificatelor de origine și a facturilor aferente declarațiilor vamale s-a constatat că mărfurile acoperite nu pot beneficia de tratament preferențial, astfel că fiind încălcate prevederile art. 68 și 75 din legea nr. 141/2007 coroborate cu prevederile art. 30, 40 din Regulamentul vamal aprobat prin HG nr. 1114/2001.

Prin precizarea la întâmpinare DRAOV Brașov arată că cererea de suspendare a executării silite a efectelor actului administrativ fiscal nu este întemeiată întrucât a fost formulată fără dovedirea celor două condiții expres prevăzute de art. 14 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, respectiv cazul bine justificat și existența pagubei iminente.

Urmare a interpretării instanței pe prevederile art. 16 indice 1 Cod procedură civilă reclamanta a solicitat introducerea în cauză în calitate de pârât și a Autorității Naționale a Vămile – Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Brașov înțelegând să atace și actele administrative emise de către aceasta, respectiv decizia L. [redacted] pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal, solicitând suspendarea executării acestei decizii până la soluționarea definitivă și irevocabilă a acțiunii.

În motivarea cererii de suspendare se arată că organul de executare fiscală a procedat la poprirea conturilor societății, executând deja suma contestată în cuantum de [redacted] lei, măsură ce prejudiciat activitatea societății, fiind puși practic în imposibilitate de a-și desfășura activitățile curente și la un pas de intrare în incapacitate de plată.

Reclamanta mai susține că în același dosar de executare [redacted] a fost adresat un alt proces verbal nr. [redacted] comunicat prin înștiințarea de plată nr. [redacted] prin care s-au stabilit o nouă serie de majorări, calculate în temeiul aceluiași titlu executoriu, decizia D.R.A.O.V., în cuantum total de [redacted] lei.

Pentru a evita punerea în executare a acestor sume, considerând că există temeieri bine justificate subscrisă constatând legalitatea actului administrativ atacat și pentru prevenirea unei pagube iminente, solicitând suspendarea executării actului administrativ.

Se arată că în mod eronat a solicitat instanței suspendarea executării silite a actului administrativ dintr-o eroare materială, în mod corect, cererea privind suspendarea executării actului administrativ întemeiată pe dispozițiile Legii nr.

Examinând actele și lucrările dosarului instanța reține următoarele:

În fapt, în urma controlului vamal efectuat în perioa

la societatea reclamantă de către D.R.A.O.V. Brașov s-a constatat că aceasta a efectuat un număr de operațiuni de import în perioada prin care au fost indigerate obiecte de iluminat pentru care societatea a beneficiat de preferințe tarifare, respectiv exceptare de la plata taxelor vamale în baza certificatelor de EUR 1 și a declarațiilor înscrise pe facturile externe provenind de la operatorul german, rezultatul controlului fiind consemnat în procesul verbal nr:

În temeiul prevederilor art. 106 din HG nr. 1114/2000 privind Regulamentul de aplicare a Codului vamal, pentru a stabili legalitatea și corectitudinea acordării preferinței tarifare de exceptare de la plata taxelor vamale A.N.V. transmis spre verificarea autorității emitente a certificatului de origine, respectiv Autoritatea Vamală din Germania certificatelor de origine AUR 1, iar în urma efectuării verificărilor concluziile acestora au fost transmise prin adresa nr.

către A.N.V. care cuprinde următoarele constatări: În urma verificărilor efectuate în țara de export a măsurilor, respectiv Germania a certificatelor de origine și a fondurilor aferente declarațiile vamale, s-a constatat că mărfurile acoperite de acestea nu sunt originare din U.E. ca urmare nu pot beneficia de tratament tarifar preferențial”.

Organele vamale au constatat că societatea a încălcat prevederile art. 107 din regulamentul pentru aplicarea Codului Vamal al Primăriei aprobat prin HG nr. 1114/2001, astfel încât a luat naștere o datorie vamală conform art. 141 din Legea nr. 141/1997 privind Codul Vamal al României.

Astfel, Brașov a stabilit în sarcina societății reclamante diferențe de drepturi vamale de import în sumă totală de lei din care suma lei reprezintă taxe vamale, TVA și suma de lei reprezintă comision vamal, la aceste sume calculându-se și accesorii respectiv dobânzi de întârziere de , majorări aferente de lei și penalități de întârziere de lei.

Societatea reclamantă a contestat administrativ actele administrativ fiscale, contestație înregistrată sub nr. , iar D.G.F.P. Brașov prin Decizia nr. a respins contestația.

În ceea ce privește susținerea reclamantei că sunt inaplicabile în speță prevederile Legii nr. 141/1991 Codul Vamal și Regulamentul Vamal aprobat prin H.G. nr. 114/2001, întrucât acestea au fost aprobate prin noul cod vamal al României din anul 2006, în mod întemeiat intimata D.G.F.P. Brașov a înlăturat aceste susțineri potrivit cărora „operațiunile inițiale sub regimul prevăzut de

reglementările vamale anterioare intrării în vigoare a prezentului cod se finalizează potrivit acelor reglementări”.

În speță, operațiunea vamală de import s-a inițiat de către reclamantă la data de _____, anterior intrării în vigoare a noului cod vamal, astfel că pentru aceste operațiuni sunt incidente prevederile Legii nr. 141/1997 și HG nr. 1114/2001.

Din adresa Administrației Vamale Germane nr. Z4215F-3105/06-1/14.12.2007 înregistrată la A.N.V. București sub nr. 72562/TFO din 19.12.2007 rezultă în urma verificărilor, respectiv Germania, a certificatelor de origine și facturilor externe că mărfurile nu sunt originare din U.E. și ca urmare nu pot beneficia de regimul tarifar preferențial.

Chiar dacă în adresa emisă autoritatea germană nu a indicat că invalidează certificatele de origine EUR 1, autoritatea vamală a țării exportatoare, respectiv Germania, a specificat însă în urma verificării acestora, că „mărfurile acoperite de acestea nu sunt originare din U.E.”, ceea ce conduce la invalidarea certificatelor de origine EUR 1 emise.

În acest sens, instanța reține că potrivit art. 17 din protocolul României – U.E., ratificat prin O.U.G. nr. 192/2001, certificatele de origine UE, ratificat prin O.U.G. nr. 192/2001, certificatele de origine EUR 1 se eliberează de către autoritatea vamală a țării exportatoare pe baza cererii scrise a exportatorului sub răspunderea acestuia.

Pe cale de consecință, răspunderea nu revine autorității vamale, ci exportatorului care nu a putut face dovada originii mărfurilor exportate ca fiind din U.E.

Potrivit art. 141, alin. 1 și 2 din Legea nr. 141/1991 „1) în cazul mărfurilor importate pentru care legea prevede drepturi de import, precum și în cazul plasării mărfurilor într-un regim de admitere temporară cu exonerarea parțială de drepturi de import datorita vamală se naște în momentul înregistrării declarației vamale; 2) Debitorul datoriei vamale este considerat titularul declarației vamale acceptate și înregistrate”.

În aceste condiții, obligația privind plata datoriei vamale revine titularului operațiunii, respectiv societății reclamante

În cadrul raporturilor de drept public fiscal reclamanta nu se poate prevala de bună credință, principiul ce poate fi invocat în cadrul raporturilor de drept privat.

Mai mult, potrivit art. 40 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin HCL nr. 114/2001, „declarația vamală în detaliu, semnată de importator, de exportator sau de reprezentantul acestuia, are valoarea unei declarații pe proprie răspundere a acestuia în ceea ce privește exactitatea datelor înscrise în declarația vamală, autenticitatea documentelor anexate la declarația vamală, plasarea mărfurilor sub regimul vamal solicitat.

În consecință, prin semnarea declarațiilor vamale în detaliu importatorul, în speță societatea reclamantă și-a semnat răspunderea exactității datelor

autenticității documentelor anexate și a plasării mărfurilor sub regimul tarifar preferențial.

Astfel, ca urmare verificării ulterioare importatorul ca urmare a verificării ulterioare importatorul ca titular al declarației vamale este debitorul datoriei vamale potrivit art. 141 alin. 1 și 2 din legea nr. 141/1997.

Dobânzile, majorările și penalității de întârziere au fost calculate asupra diferențelor de drepturi vamale stabilite suplimentar potrivit deciziei pentru regularizarea situației [redacted] emisă de D.R.A.O.V. Brașov în baza dispoziției art. 115 și 116 din O.G. nr. 92/2003 rep. Privind Codul de procedură fiscală care precizează că „pentru neactualizarea la termenul de scadență de către debitor a obligației de plată se datorează după acest termen dobânzi, majorări și penalități de întârziere”.

Reclamanta a susținut că nu datorează debitul și accesoriiile stabilite în sarcina sa fără a contesta întinderea debitului și accesoriiile, astfel că în aceste condiții nu a propus proba cu expertiză contabilă, iar instanța nu a pus în discuției utilitatea acestei probe tehnice.

În ceea ce privește cererea de suspendare a actelor administrative fiscale contestate, instanța reține că inițial societatea reclamantă a solicitat suspendarea executării deciziei [redacted] însă nu a depus la dosar originalul recipisei C.E.C. sau nu făcut dovada înregistrării acesteia la casa de valori a instanței.

Potrivit art. 215 alin. 2 Cod procedură fiscală „Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contribuabilului de a cere suspendarea executării actului fiscal, în temeiul Legii contenciosului administrativ nr. 544/2004 cu modificările ulterioare. Instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauțiune de până la 20 % din cuantumul sumei contestate, iar în cazul valorilor al căror obiect nu este evaluabil în bani, o cauțiune de până la [redacted]”.

Reclamanta nu a făcut dovada îndeplinirii acestei condiții prealabile, depunând la fila 190 copie xerox a recipisei CEC, astfel că instanța nu a fost în măsură să se pronunțe asupra cererii de suspendare a executării deciziei nr. 7320/2008.

Ulterior, la termenul de judecată din data [redacted] a depus la dosar o notă de ședință prin care arată că renunță la cererea de suspendare a deciziei, având în vedere faptul că a fost executată în ce privește suma [redacted] lei, însă formulează cerere de suspendare a măsurilor executării silite în ce privește suma de [redacted] lei.

Reclamanta nu a atacat în contencios administrativ actul administrativ fiscal prin care s-au stabilit aceste accesorii, iar în cazul executării silite competența pentru soluționarea cererii de suspendare a executării silite revine instanței de executare potrivit art. 403 Cod procedură civilă.

Față de aceste considerente de fapt și de drept instanța va respinge acțiunea.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:

Respinge acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta S.C. cu sediul în .., s., jud. Brașov în contradictoriu cu intimatele Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Brașov cu sediul în Brașov, str. Mihail Kogălniceanu nr. 7 și Direcția Regională Pentru Accize și Operațiuni Vamale Brașov cu sediul în Brașov, str. Stadionului nr. 15, jud. Brașov.

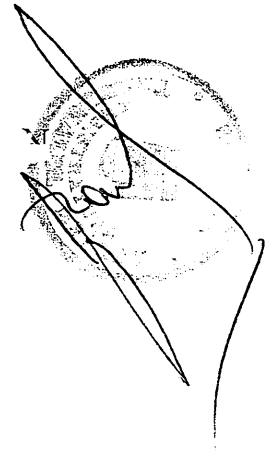
Definitivă .

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi

PRESEDINTE,

GREFIER,

Red. ^

Da

- 5 ex. -